

Zlato chrámu alebo srdce blížneho? (Sv. Ján Zlatoústý)

Napísal Balek Robert

Streda, 05 September 2012 04:48

Chceš si uctiť Kristovo telo? Neopovrhuj ním, keď je nahý. Ani ho tu neuctievaj hodvábnymi rúchami, kým si ho nevšímaš vonku, kde trpí zimou a nahotou. Lebo ten, ktorý povedal: „Toto je moje telo,“ a slovom potvrdil skutočnosť, ten istý povedal: „Videli ste, že som hladný, a nenakrmili ste ma“ a: „Čokoľvek ste neurobili jednému z týchto najmenších, ani mne ste to neurobili.“ Tamto telo určite nepotrebuje šaty, ale čistú dušu, toto potrebuje veľkú opateru.

Učme sa teda rozmýšľať a ctiť si Krista, ako si on praje. Lebo tomu, koho uctievať, je milšia tá úcta, ktorú si on žiada, a nie ako my myslíme. Aj Peter si myslel, že si ho ctí, keď mu nechcel dovoliť, aby mu umyl nohy. Lenže to, čo chcel, nebola úcta, ale niečo celkom iné. Tak mu aj ty preukáž takú úctu, akú prikazuje zákonom, že rozdáš svoje bohatstvo chudobným. Veď Boh nepotrebuje zlaté nádoby, lež zlaté duše.

Ale toto nehovorím, akoby som zakazoval odovzdávať také dary, ale žiadam, aby sa popri nich a ešte pred nimi rozdávala almužna. Lebo prijíma aj tie, ale ešte radšej túto. Z tých má totiž úžitok iba ten, kto obetuje, ale tu aj ten, kto dostáva. Tam sa zdá, že dar je príležitosťou ukázať sa, tu je iba almužnou a láskavosťou.

Veď čo je z toho, ak je Kristov stôl obťažovaný zlatými pohármi, a on sám hynie od hladu? Najprv nakrm hladného, až potom z toho, čo vystane, ozdob jeho oltár. Dávaš robiť zlatý kalich, a pohár vody nepodáš? A načo je dobré prestierať oltár plachtami pretkávanými zlatom, a jemu

Zlato chrámu alebo srdce bližneho? (Sv. Ján Zlatoústý)

Napísal Balek Robert

Streda, 05 September 2012 04:48

---

nepodať ani najpotrebnejšiu prikrývku? Čo z toho? Lebo povedz mi: Keby si videl niekoho, kto nemá potrebný pokrm, a nechal by si ho tak, ale stôl by si prestrel zlatom, bol by ti vďačný, alebo by sa skôr rozhorčil?! A čo keby si ho videl oblečeného v roztrhaných šatách a skrehnutého zimou, a ty by si šaty nechal bokom, ale dal by si mu postaviť zlaté stĺpy a povedal by si mu, že to robíš na jeho slávu? Nemyslel by si, že sa mu posmievaš a krajne ho urážaš?

Aj to si premietni na Krista, keď chodí ako tulák a pocestný okolo a nemá sa kde uchýliť, ale ty ho nevpustíš do domu, pričom mu vyzdobuješ podlahu, steny a hlavice na stĺpoch; vešiaš lampy na strieborné reťaze, a jeho spútaného v žalári ani vidieť nechceš. Ale toto nehovorím, akoby som zakazoval tieto ozdoby, ale aby sa pri tomto aj o iné staralo; ba priam vyzývam, aby sa toto robilo pred všetkým ostatným. Lebo nik nebude nikdy obvinený z toho, že tamto nerobil, ale tí, čo zanedbávajú toto, majú pripravené peklo, kde ich čaká neuhasiteľný oheň a muky so zlými duchmi. A preto keď ozdobuješ chrám, neopovrhuj trpiacim bratom, lebo tento chrám je cennejší ako tamten.

Z Homílií svätého biskupa Jána Zlatoústeho na Evanjelium podľa Matúša
(Hom. 50, 3-4: PG 58, 508-509)